Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Anden Afdeling)

11. december 2018 *

»Aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – dokumenter vedrørende en procedure for kontrol af statsstøtte – afslag på aktindsigt – undtagelse vedrørende beskyttelsen af tredjemands forretningsmæssige interesser – undtagelse vedrørende beskyttelsen af formålet med inspektioner, undersøgelser og revision – generel formodning for fortrolighed – forpligtelse til at foretage en konkret og individuel undersøgelse – mere tungtvejende offentlig interesse«

I sag T-440/17,

Arca Capital Bohemia a.s., Prag (Den Tjekkiske Republik), ved advokat M. Nedelka,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved A. Bouchagiar og A. Buchet, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af dels den afgørelse, der er indeholdt i Kommissionens svar af 15. marts 2017 på den oprindelige begæring om aktindsigt i dokumenter hidrørende fra en procedure for kontrol af statsstøtte, dels Kommissionens afgørelse C(2017) 3130 final af 4. maj 2017 om afslag på aktindsigt,

har

RETTEN (Anden Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, M. Prek, og dommerne E. Buttigieg (refererende dommer) og B. Berke,

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Dom

Sagens baggrund

1 Den 18. juli 2007 vedtog Europa-Kommissionen beslutning 2008/214/EF om statsstøtte C 27/2004 ydet af Den Tjekkiske Republik til GE Capital Bank a.s. og GE Capital International Holdings Corporation, USA (meddelt under nr. K(2007) 1965) (EUT 2008, L 67, s. 3).

2 Ved denne beslutning konstaterede Kommissionen, at GE Capital Bank og GE Capital International Holdings Corporation, USA, i forbindelse med privatiseringen og omstruktureringen af banken Agrobanka Praha a.s. fra og med den 1. maj 2004 havde modtaget en statsstøtte, der var forenelig med det indre marked, i form af godtgørelse for krav svarende til visse fordringer, som var støttet på den godtgørelsesoverenskomst, der var blevet indgået mellem Česká Národní Banka (den tjekkiske nationalbank, Den Tjekkiske Republik) og GE Capital International Holdings Corporation, USA, den 22. juni 1998, ændret ved ændring nr. 1 til godtgørelsesoverenskomsten af 25. april 2004, og i form af en salgsret, der er formaliseret i salgsretsdokumentet undertegnet af de samme parter den 22. juni 1998.

3 Ved skrivelse af 23. februar 2017 begærede sagsøgeren, Arca Capital Bohemia a.s., på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43) aktindsigt i visse dokumenter vedrørende den administrative procedure for kontrol af statsstøtte, der havde ført til vedtagelsen af beslutning 2008/214.

4 Begæringen om aktindsigt vedrørte nærmere bestemt følgende dokumenter (herefter »de omhandlede dokumenter«):

– rammeaftalen af 22. juni 1998 indgået mellem den tjekkiske nationalbank, GE Capital Bank a.s. og GE Capital International Holdings Corporation, USA (inklusive bilag) (herefter »rammeaftalen«)

– ændring nr. 1 til rammeaftalen af 30. november 2000

– ændring nr. 2 til rammeaftalen af 21. november 2001.

5 Ved skrivelse af 15. marts 2017 informerede Kommissionen sagsøgeren om afslaget på dennes begæring om aktindsigt i de omhandlede dokumenter, idet Kommissionen støttede sig på den undtagelse, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001 (herefter »svaret på den oprindelige begæring«). Idet Kommissionen mindede om dens forpligtelse, der følger af artikel 339 TEUF for så vidt angår beskyttelsen af tavshedspligt, og idet den støttede sig på dom af 28. juni 2012, Kommissionen mod Agrofert Holding (C-477/10 P, EU:C:2012:394), anførte den, at disse dokumenter var omfattet af en generel formodning for fortrolighed, hvorefter deres udbredelse i princippet ville skade beskyttelsen af de berørte virksomheders forretningsmæssige interesser. Den anførte endvidere, at sagsøgeren ikke havde fremført noget argument, der kunne godtgøre, at de omhandlede dokumenter ikke var omfattet af den generelle formodning, eller godtgøre eksistensen af en mere tungtvejende offentlig interesse. Endelig anførte Kommissionen, at den generelle formodning også fandt anvendelse for så vidt angik en delvis aktindsigt, som følgelig ikke kunne gives.

6 Ved skrivelse af 4. april 2017 genfremsatte sagsøgeren begæringen i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, idet sagsøgeren gjorde gældende, at der var en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af de omhandlede dokumenter, som i det væsentlige bestod i borgernes kontrol af de tjekkiske offentlige myndigheders forvaltning af offentlige midler ved privatiseringen af Agrobanka Praha gennem den erhvervelse af banken, der var foretaget af GE Capital Bank og GE Capital International Holdings Corporation, USA.

7 Ved afgørelse C(2017) 3130 final af 4. maj 2017 (herefter »den anden anfægtede afgørelse«) afslog Kommissionen sagsøgerens begæring. Den anførte først, at de omhandlede dokumenter udgjorde en del af de administrative sagsakter, der hidrørte fra proceduren for kontrol af statsstøtte, og den fandt, idet den støttede sig på retspraksis, at disse som sådanne var omfattet af den generelle formodning for fortrolighed, der er støttet på de undtagelser, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, første og andet led, i forordning nr. 1049/2001, og dette selv efter den endelige afslutning af undersøgelsen. Den anførte bl.a., at for så vidt angår procedurerne for kontrol af statsstøtte indeholder Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 [TEUF] (EUT 2015, L 248, s. 9) specifikke regler om behandling af oplysninger modtaget inden for rammerne af proceduren for kontrol af statsstøtte, og at det forhold, at der blev givet aktindsigt i sagsakterne fra denne procedure til en anden tredjemand end den berørte medlemsstat på grundlag af forordning nr. 1049/2001, som følge deraf ville have til konsekvens, at den ligevægt, som lovgiver ønskede at indføre mellem medlemsstaternes forpligtelse til at meddele Kommissionen følsomme oplysninger, herunder oplysninger, der vedrører de berørte virksomheder, og den garanti for styrket beskyttelse i medfør af forordning 2015/1589 for oplysninger, der således er blevet sendt til Kommissionen, ville blive bragt i fare. Idet Kommissionen mindede om, at forordning 2015/1589 kræver beskyttelse af tavshedspligten, og idet den støttede sig på retspraksis, anførte den desuden, at de omhandlede dokumenter, for så vidt som de indeholdt følsomme oplysninger vedrørende de berørte virksomheders økonomiske aktiviteter, var omfattet af en generel formodning for fortrolighed, hvorefter deres udbredelse i princippet ville skade beskyttelsen af disse virksomheders forretningsmæssige interesser selv efter undersøgelsens afslutning.

8 Herefter undersøgte Kommissionen muligheden for at give sagsøgeren delvis aktindsigt i de pågældende dokumenter. I denne henseende konkluderede Kommissionen, at det ikke var muligt at give en sådan delvis aktindsigt uden at skade formålet med dens undersøgelser og beskyttelsen af forretningsmæssige interesser. Ifølge Kommissionen var de pågældende dokumenter nemlig åbenbart og fuldstændigt omfattet af de påberåbte undtagelser, og de var således hverken fuldstændigt eller delvist underlagt forpligtelsen til at give aktindsigt.

9 Endelig anførte Kommissionen, at der i det foreliggende tilfælde ikke forelå nogen mere tungtvejende offentlig interesse i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, der kunne begrunde udbredelsen af de pågældende dokumenter. I denne henseende fandt den, at de argumenter, der var blevet fremført af sagsøgeren, og som vedrørte den omhandlede statsstøttes hævdede ulovlighed, ikke kunne tages i betragtning inden for rammerne af en procedure om aktindsigt. Den anførte desuden, at den private interesse, som sagsøgeren kunne have i at få aktindsigt i de omhandlede dokumenter, ikke kunne udgøre en mere tungtvejende offentlig interesse.

Retsforhandlinger og parternes påstande

10 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 4. juli 2017 har sagsøgeren anlagt nærværende søgsmål.

11 I henhold til artikel 106, stk. 3, i Rettens procesreglement kan Retten, under henvisning til, at ingen af hovedparterne har anmodet om afholdelse af et retsmøde inden for fristen på tre uger efter, at det er forkyndt for parterne, at retsforhandlingernes skriftlige del er afsluttet, beslutte at træffe afgørelse i sagen, uden at retsforhandlingerne omfatter en mundtlig del. I den foreliggende sag finder Retten, at sagen er tilstrækkelig oplyst af processkrifterne, og har besluttet at træffe afgørelse, uden at retsforhandlingerne omfatter en mundtlig del, da der ikke er indgivet en sådan anmodning.

12 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

– Svaret på den oprindelige begæring og den anden anfægtede afgørelse annulleres.

– Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

13 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

– Søgsmålet afvises for så vidt angår svaret på den oprindelige begæring.

– Frifindelse for så vidt angår den anden anfægtede afgørelse.

– Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

Formaliteten med hensyn til påstanden om annullation af svaret på den oprindelige begæring

14 Kommissionen har anført, at søgsmålet til dels ikke kan antages til realitetsbehandling, for så vidt som det er rettet mod svaret på den oprindelige begæring, med den begrundelse, at dette er en forberedende retsakt, som ikke kan påvirke sagsøgerens retsstilling.

15 Det skal bemærkes, at det ifølge fast retspraksis kun er foranstaltninger, som har retligt bindende virkninger, der kan berøre sagsøgerens interesser gennem en væsentlig ændring af hans retsstilling, som kan gøres til genstand for et annullationssøgsmål (jf. dom af 26.1.2010, Internationaler Hilfsfonds mod Kommissionen, C-362/08 P, EU:C:2010:40, præmis 51 og den deri nævnte retspraksis).

16 Det følger ligeledes af fast retspraksis vedrørende annullationssøgsmåls antagelse til realitetsbehandling, at der ved kvalificeringen heraf skal lægges vægt på såvel de anfægtede retsakters indhold som deres ophavsmænds formål hermed. Sådanne anfægtelige retsakter er i denne henseende principielt foranstaltninger, som endeligt fastlægger Kommissionens standpunkt ved afslutningen af en administrativ procedure, og som tilsigter at skabe bindende retsvirkninger, der kan berøre sagsøgerens interesser, i modsætning til bl.a. foreløbige foranstaltninger, der har til formål at forberede den endelige beslutning, og som ikke skaber sådanne virkninger, og retsakter, der blot bekræfter en tidligere retsakt, som ikke er blevet anfægtet inden for den foreskrevne frist (jf. dom af 26.1.2010, Internationaler Hilfsfonds mod Kommissionen, C-362/08 P, EU:C:2010:40, præmis 52 og den deri nævnte retspraksis).

17 Hvad angår forordning nr. 1049/2001 bemærkes, at dens artikel 7 og 8, idet de indeholder en totrinsprocedure, har til formål dels at fremme en hurtig og enkel behandling af begæringer om aktindsigt i de berørte institutioners dokumenter, dels at eventuelle tvister først og fremmest løses i mindelighed. I de tilfælde hvor en sådan tvist ikke kan løses mellem parterne, foreskriver artikel 8, stk. 1, to retsmidler, nemlig mulighederne for domstolsprøvelse og for at indgive en klage til Den Europæiske Ombudsmand (dom af 26.1.2010, Internationaler Hilfsfonds mod Kommissionen, C-362/08 P, EU:C:2010:40, præmis 53).

18 Den procedure, der er fastlagt i artikel 7 og 8 i forordning nr. 1049/2001, giver, for så vidt som den fastsætter, at der kan genfremsættes en begæring, bl.a. den berørte institution mulighed for at revurdere sin stillingtagen, inden den træffer en endelig afgørelse, som kan gøres til genstand for et annullationssøgsmål ved Unionens retsinstanser. En sådan procedure gør det muligt at behandle oprindelige begæringer endnu hurtigere og dermed at indfri ansøgerens forventninger oftere, samtidig med, at den indebærer, at den berørte institution har mulighed for at indtage et detaljeret standpunkt, inden den endeligt afslår at udlevere de dokumenter, ansøgeren har begæret aktindsigt i, bl.a. når ansøgeren gentager sin begæring om at få udleveret disse dokumenter, selv om den berørte institution skriftligt har begrundet afslaget (dom af 26.1.2010, Internationaler Hilfsfonds mod Kommissionen, C-362/08 P, EU:C:2010:40, præmis 54).

19 Det følger heraf, at svaret på en oprindelig begæring som omhandlet i artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 1049/2001 kun udgør en første stillingtagen, der i princippet ikke kan være genstand for et søgsmål, eftersom det ikke har retsvirkninger, medmindre der foreligger særlige omstændigheder (jf. i denne retning dom af 2.10.2014, Strack mod Kommissionen, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, præmis 36, og af 19.1.2010, Co-Frutta mod Kommissionen, T-355/04 og T-446/04, EU:T:2010:15, præmis 36).

20 Det forholder sig anderledes, bl.a. når svaret på den oprindelige begæring er behæftet med en formel fejl, for så vidt som sagsøgeren dermed ikke informeres om sin ret til at genfremsætte begæringen (jf. i denne retning dom af 9.9.2009, Brink's Security Luxembourg mod Kommissionen, T-437/05, EU:T:2009:318, præmis 74 og 75), eller når en institution tager endelig stilling med et svar på en oprindelig begæring (jf. i denne retning dom af 26.1.2010, Internationaler Hilfsfonds mod Kommissionen, C-362/08 P, EU:C:2010:40, præmis 58-62, og af 2.10.2014, Strack mod Kommissionen, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, præmis 36).

21 I det foreliggende tilfælde har sagsøgeren ikke identificeret nogen særlig omstændighed, der begrunder, at søgsmålet skal antages til realitetsbehandling, for så vidt som det er rettet mod svaret på den oprindelige begæring. Det følger i øvrigt af undersøgelsen af dette svar, at dette ikke indeholder Kommissionens endelige stillingtagen, eftersom sagsøgeren er blevet informeret om sin ret til at genfremsætte begæringen med henblik på, at Kommissionen kan revidere sin holdning, hvilket den i øvrigt har gjort.

22 Henset til det ovenstående bør søgsmålet afvises, for så vidt som det er rettet mod svaret på den oprindelige begæring.

Om påstanden om annullation af den anden anfægtede afgørelse

23 Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren i det væsentlige fremsat to anbringender, hvoraf det første, der er blevet påberåbt principalt, vedrører en fejlagtig anvendelse af de undtagelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, første og tredje led, i forordning nr. 1049/2001, og det andet, der er blevet påberåbt subsidiært, vedrører en tilsidesættelse af denne forordnings artikel 4, stk. 2, for så vidt som der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af de omhandlede dokumenter.

Det første anbringende om en fejlagtig anvendelse af de undtagelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, første og tredje led, i forordning nr. 1049/2001

24 Inden for rammerne af det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har begået en fejl ved anvendelsen af artikel 4, stk. 2, første og tredje led, i forordning nr. 1049/2001, idet den har fortolket de undtagelser, der er fastsat ved disse bestemmelser, bredt og fejlagtigt.

25 Der skal først foretages en undersøgelse af lovligheden af den anden anfægtede afgørelse, for så vidt som denne hviler på den generelle formodning, som er støttet på undtagelsen vedrørende beskyttelsen af tredjemands forretningsmæssige interesser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001.

– Anvendelsen af den generelle formodning, som er støttet på undtagelsen vedrørende beskyttelsen af tredjemands forretningsmæssige interesser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001

26 Sagsøgeren er af den opfattelse, at den retspraksis, som er blevet anført af Kommissionen i den anden anfægtede afgørelse til støtte for anvendelsen af undtagelsen vedrørende beskyttelsen af tredjemands forretningsmæssige interesser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001, ikke kan finde anvendelse i det foreliggende tilfælde. Sagsøgeren har anfægtet relevansen af den

tidligere praksis, som Kommissionen har påberåbt sig vedrørende sager på retsområdet for fusioner og karteller, idet sagsøgeren har gjort gældende, at de ikke kan overføres på sagsøgerens begæring, der vedrører statsstøtte. Der er forskelle i disse procedurers formål og art. Ifølge sagsøgeren vedrører procedurerne for kontrol af fusioner og procedurerne på området for karteller nemlig – til forskel fra procedurerne på området for statsstøtte, som vedrører forvaltningen af offentlige midler og forholdet mellem medlemsstaterne og andre enheder – forholdene mellem to eller flere private enheder, og de dokumenter, der i denne henseende er sendt til Kommissionen, indeholder generelt forretningshemmeligheder, der skal være beskyttet. Proceduren på området for statsstøtte er derimod efter dens art knyttet til den væsentlige samfundsinteresse, der består i at opnå så meget information som muligt med henblik på kontrollen af statsorganers legitime funktion og den passende forvaltning af offentlige midler. Ifølge sagsøgeren er virkningen af udbredelsen om virksomheders vilje til at samarbejde kun relevant inden for rammerne af en procedure på området for karteller eller fusioner, når de personer, der er underlagt procedurerne, er private enheder, og offentlige midler ikke er berørt.

27 I replikken har sagsøgeren gjort gældende, at det fremgår af fast retspraksis, at den fortrolige karakter for oplysninger med rimelighed kan forkastes på grund af de omhandlede oplysningers alder. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at afslaget på aktindsigt ikke kan være begrundet som omhandlet i artikel 4, stk. 7, i forordning nr. 1049/2001, henset til indholdet af de dokumenter, der er begæret aktindsigt i, som er generelt og præciseret af en købeaftale, der i sin helhed er tilgængelig for offentligheden. Det følger heraf, at udbredelsen af de omhandlede dokumenter ikke vil bringe de berørte virksomheders forretningsmæssige interesser i fare.

28 Ifølge sagsøgeren var Kommissionen forpligtet til at foretage en individuel undersøgelse af dokumenterne for at godtgøre, at de oplysninger, der var indeholdt i de omhandlede dokumenter, på trods af den tid, der var gået, stadig fortjente at være beskyttet i medfør af undtagelsen vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser.

29 Kommissionen har bestridt sagsøgerens argumenter.

30 Det skal bemærkes, at selv om sagsøgeren ikke eksplicit har anfægtet princippet om en generel formodning for fortrolighed med hensyn til dokumenter, der hidrører fra procedurerne for kontrol af statsstøtte, har denne i det væsentlige gjort gældende, at en sådan formodning ikke kan finde anvendelse i det foreliggende tilfælde, fordi undersøgelsesproceduren var endeligt afsluttet. Sagsøgeren er således af den opfattelse, at Kommissionen var forpligtet til at foretage en individuel undersøgelse af dokumenterne for at godtgøre, at de oplysninger, der var indeholdt i de omhandlede dokumenter, på trods af den tid, der var gået, stadig fortjente at være beskyttet i medfør af undtagelsen vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser.

31 Det fremgår af fast retspraksis, at anerkendelsen af en generel formodning, ifølge hvilken udbredelsen af dokumenter af en vis art i princippet er til skade for beskyttelsen af en af de interesser, der er opregnet i artikel 4 i forordning nr. 1049/2001, gør det muligt for den pågældende institution at behandle en overordnet begæring og at besvare denne på tilsvarende vis (dom af 14.11.2013, LPN og Finland mod Kommissionen, C-514/11 P og C-605/11 P, EU:C:2013:738, præmis 48, og af 28.3.2017, Deutsche Telekom mod Kommissionen, T-210/15, EU:T:2017:224, præmis 54).

32 Det følger heraf, at en generel formodning indebærer, at de dokumenter, der er omfattet af den, helt eller delvist falder uden for forpligtelsen til, at der skal gives aktindsigt i deres indhold (jf. i denne retning dom af 28.6.2012, Kommissionen mod Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, præmis 133).

33 Idet det skal anerkendes, at det var med rette, at Kommissionen i det foreliggende tilfælde afslog at give sagsøgeren aktindsigt i de omhandlede dokumenter, idet den støttede sig på en generel formodning, til trods for det forhold, at proceduren for kontrol af den omhandlede statsstøtte allerede var blevet afsluttet, følger det som konsekvens heraf, at Kommissionen hverken var forpligtet til at

foretage en individuel undersøgelse af hvert dokument, der var begæret aktindsigt i, eller til at undersøge, om der i det mindste kunne gives delvis aktindsigt i de nævnte dokumenter (jf. i denne retning dom af 14.11.2013, LPN og Finland mod Kommissionen, C-514/11 P og C-605/11 P, EU:C:2013:738, præmis 68)

34 Det skal derfor undersøges, om det var uden at begå en retlig fejl, at Kommissionen i det foreliggende tilfælde anvendte en generel formodning, som var støttet på undtagelsen vedrørende beskyttelsen af tredjemands forretningsmæssige interesser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001.

35 I denne henseende bemærkes, at formålet med forordning nr. 1049/2001 er at give offentligheden den videst mulige ret til aktindsigt i institutionernes dokumenter. Det fremgår ligeledes af denne forordning, navnlig af dennes artikel 4, som fastsætter en ordning med undtagelser i denne henseende, at denne ret til aktindsigt ikke desto mindre er underlagt visse begrænsninger af hensyn til offentlige eller private interesser (dom af 29.6.2010, Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, præmis 51, og af 27.2.2014, Kommissionen mod EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, præmis 61).

36 Det følger af Domstolens faste praksis, at det er korrekt, at det for at begrunde et afslag på en begæring om aktindsigt i et dokument, der er begæret udleveret, i princippet ikke er tilstrækkeligt, at dette dokument henhører under en af de i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 nævnte aktiviteter. Den pågældende institution skal også give en forklaring på, hvorledes aktindsigt i dette dokument konkret og faktisk kunne være til skade for den interesse, som er beskyttet ved en undtagelse i denne artikel (dom af 1.7.2008, Sverige og Turco mod Rådet, C-39/05 P og C-52/05 P, EU:C:2008:374, præmis 49; jf. ligeledes dom af 27.2.2014, Kommissionen mod EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, præmis 64 og den deri nævnte retspraksis).

37 Domstolen har imidlertid anerkendt, at den pågældende EU-institution i denne henseende kunne basere sin afgørelse herom på de generelle formodninger, der gælder for visse kategorier af dokumenter, da sådanne generelle betragtninger må antages også at have gyldighed for begæringer om aktindsigt i dokumenter af tilsvarende karakter (dom af 1.7.2008, Sverige og Turco mod Rådet, C-39/05 P og C-52/05 P, EU:C:2008:374, præmis 54; jf. ligeledes dom af 27.2.2014, Kommissionen mod EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, præmis 65 og den deri nævnte retspraksis).

38 Domstolen har således allerede tilladt, at der gælder sådanne generelle formodninger, bl.a. for så vidt angår dokumenter i de administrative sagsakter vedrørende en procedure for kontrol af statsstøtte (jf. i denne retning dom af 29.6.2010, Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, præmis 61, og af 14.7.2016, Sea Handling mod Kommissionen, C-271/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:557, præmis 36), dokumenter, der inden for rammerne af en fusionskontrolprocedure er blevet udvekslet mellem Kommissionen, de anmeldende parter og tredjemand (jf. i denne retning dom af 28.6.2012, Kommissionen mod Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, præmis 123, og af 28.6.2012, Kommissionen mod Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, præmis 64), eller dokumenter i sagsakterne vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 TEUF (jf. i denne retning dom af 27.2.2014, Kommissionen mod EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, præmis 93). Retten har ligeledes anerkendt eksistensen af en generel formodning for så vidt angår bl.a. dokumenter i de administrative sagsakter vedrørende en procedure om misbrug af en dominerende stilling (dom af 28.3.2017, Deutsche Telekom mod Kommissionen, T-210/15, EU:T:2017:224, præmis 45).

39 Hvad angår den generelle formodning for fortrolighed af dokumenter i de administrative sagsakter hidrørende fra en procedure for kontrol af statsstøtte er det blevet fastslået, at udbredelsen af dokumenter fra sådanne sagsakter i princippet vil være til skade for beskyttelsen af formålet med undersøgelser (dom af 29.6.2010, Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, præmis 61, og af 14.7.2016, Sea Handling mod Kommissionen, C-271/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:557, præmis 37).

40 Med henblik på fortolkningen af artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001 har Unionens retsinstanser taget hensyn til den omstændighed, at de berørte parter – bortset fra den berørte medlemsstat – i procedurerne for kontrol af statsstøtte ikke har ret til at konsultere dokumenterne i Kommissionens administrative sagsmapper. Hvis disse berørte parter var i stand til på grundlag af forordning nr. 1049/2001 at få aktindsigt i en administrativ sag ved Kommissionen, ville der blive stillet spørgsmålstegn ved statsstøttekontrolordningen (dom af 29.6.2010, Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, præmis 58, og af 25.3.2015, Sea Handling mod Kommissionen, T-456/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:185, præmis 61).

41 Retten til at konsultere sagsakter inden for rammerne af en procedure for kontrol, der er blevet indledt i overensstemmelse med artikel 108, stk. 2, TEUF, og retten til aktindsigt i henhold til forordning nr. 1049/2001 er forskellige i juridisk forstand, men ud fra et funktionelt synspunkt fører de ikke desto mindre til sammenlignelige situationer. Uanset retsgrundlaget for aktindsigten gør adgangen til aktindsigt i sagsakterne det nemlig muligt for de berørte parter at få adgang til alle de bemærkninger og dokumenter, der er indgivet til Kommissionen (dom af 29.6.2010, Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, præmis 59, og af 25.3.2015, Sea Handling mod Kommissionen, T-456/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:185, præmis 62; jf. ligeledes i denne retning og analogt dom af 28.6.2012, Kommissionen mod Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, præmis 61).

42 Disse betragtninger gælder også for fortolkningen af den undtagelse, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2011, på grund af det forhold, at de bestemmelser, der regulerer proceduren for kontrol af statsstøtte, fastsætter strenge regler for behandlingen af forretningsmæssigt følsomme oplysninger, der indhentes eller nedfældes inden for rammerne af en sådan procedure. Som Kommissionen med rette har anført, kræver artikel 30 i forordning 2015/1589 nemlig, at den ikke må give oplysninger om forhold, som den får kendskab til i henhold til denne forordning, og som er undergivet tavshedspligt (jf. i denne retning og analogt dom af 28.6.2012, Kommissionen mod Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, præmis 60).

43 Denne bestemmelse kompletterer på anvendelsesområdet for forordning 2015/1589 den adfærdskodeks, der er fastsat i artikel 339 TEUF, der bestemmer, at EU-institutionerne har en forpligtelse til ikke at give oplysninger om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder, navnlig oplysninger om virksomheder og om deres forretningsforbindelser eller omkostningsforhold (jf. i denne retning dom af 8.11.2011, Idromacchine m.fl. mod Kommissionen, T-88/09, EU:T:2011:641, præmis 43, og af 13.5.2015, Niki Luftfahrt mod Kommissionen, T-511/09, EU:T:2015:284, præmis 70).

44 Under disse omstændigheder ville en almindelig adgang støttet på forordning nr. 1049/2001 til dokumenter hidrørende fra de administrative sagsakter vedrørende proceduren for kontrol af statsstøtte kunne bringe den ligevægt, som unionslovgiver har haft til hensigt at tilvejebringe i forordning 2015/1589, mellem forpligtelsen for den berørte medlemsstat og i givet fald tredjemands vilje til at fremlægge eventuelt følsomme forretningsmæssige oplysninger for Kommissionen med henblik på at give denne mulighed for at vurdere foreneligheden af en statsstøtte med det indre marked, på denne side, og den garanti for forstærket beskyttelse, der i kraft af tavshedspligten i relation til forretningshemmeligheder er forbundet med de oplysninger, der således tilstilles Kommissionen, på den anden side, i fare (jf. i denne retning og analogt dom af 28.6.2012, Kommissionen mod Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, præmis 62).

45 Hvis andre personer end den medlemsstat, der er berørt af proceduren for kontrol af statsstøtte, som er den eneste, der i henhold til bestemmelserne om statsstøtte har kompetence til at få adgang til sagsakterne i denne procedure, kunne få adgang til dokumenterne på grundlag af forordning nr. 1049/2001, ville den ordning, der er blevet indført ved disse bestemmelser, blive bragt i fare (jf. i denne retning og analogt dom af 28.6.2012, Kommissionen mod Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, præmis 63).

46 Det følger heraf, at det med henblik på fortolkningen af den undtagelse, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001, skal anerkendes, at der gælder en generel formodning, hvorefter udbredelsen af dokumenter fra de administrative sagsakter vedrørende kontrollen af statsstøtte i princippet vil være til skade for de forretningsmæssige interesser for de virksomheder, der er berørt af denne procedure.

47 I det foreliggende tilfælde står det fast, at de omhandlede dokumenter, der er nævnt i den anden anfægtede afgørelses punkt 1, er blevet udarbejdet inden for rammerne af proceduren for kontrol af statsstøtte C 27/2004, der førte til vedtagelsen af beslutning 2008/214, og som således indgår i de administrative sagsakter vedrørende denne procedure. Hvad angår en rammeaftale og ændringer til denne skal disse desuden anses for at være omfattet af den samme dokumentkategori. Disse dokumenter er således omfattet af den generelle formodning for fortrolighed.

48 Som Kommissionen med rette har anført i den anden anfægtede afgørelse og i modsætning til det, som sagsøgeren har gjort gældende, gælder denne konklusion uafhængigt af spørgsmålet om, hvorvidt begæringen om aktindsigt vedrører en procedure, der allerede er afsluttet, eller en procedure, der stadig pågår. I betragtning af de interesser, der beskyttes inden for rammerne af en procedure for kontrol af statsstøtte, kan offentliggørelsen af følsomme oplysninger vedrørende de økonomiske aktiviteter for de virksomheder, der er berørt af denne procedure, navnlig modtageren af støtten, nemlig skade deres forretningsmæssige interesser, uafhængigt af det forhold, at proceduren for anvendelse af artikel 108 TEUF allerede er afsluttet (jf. analogt dom af 28.6.2012, Kommissionen mod Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, præmis 124, af 28.6.2012, Kommissionen mod Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, præmis 66, og af 13.9.2013, Nederlandene mod Kommissionen, T-380/08, EU:T:2013:480, præmis 43).

49 Det skal i øvrigt fremhæves, at det fremgår af ordlyden af artikel 4, stk. 7, i forordning nr. 1049/2001, at undtagelserne vedrørende forretningsmæssige interesser og følsomme dokumenter kan finde anvendelse i 30 år og om fornødent i et endnu længere tidsrum (dom af 28.6.2012, Kommissionen mod Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, præmis 125, af 28.6.2012, Kommissionen mod Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, præmis 67, og af 13.9.2013, Nederlandene mod Kommissionen, T-380/08, EU:T:2013:480, præmis 44).

50 I denne henseende skal sagsøgerens klagepunkt, hvorefter retspraksis på området for aktindsigt i sagsakter vedrørende fusionskontrolproceduren og i henhold til artikel 101 TEUF ikke er relevant i det foreliggende tilfælde for så vidt angår aktindsigt i sagsakterne fra proceduren for kontrol af statsstøtte, forkastes. Det er nemlig allerede blevet fastslået, at procedurerne for kontrol af statsstøtte og procedurerne for kontrol af fusioner – ud fra synsvinklen for aktindsigt i administrative sagsakter – er sammenlignelige, og at det skal anerkendes, at der gælder en generel formodning for fortrolighed for dokumenter hidrørende fra disse procedurer i hver af disse (dom af 28.6.2012, Kommissionen mod Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, præmis 117-123, og af 14.7.2016, Sea Handling mod Kommissionen, C-271/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:557, præmis 45 og 62). Domstolen har i denne henseende ligeledes draget en analog mellem procedurerne for kontrol af statsstøtte og procedurerne i medfør af artikel 101 TEUF (dom af 14.7.2016, Sea Handling mod Kommissionen, C-271/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:557, præmis 46).

51 Selv om det er korrekt, at der er forskelle i arten og afviklingen af procedurerne for kontrol af en fusion eller et kartel og arten og afviklingen af proceduren på området for statsstøtte, forholder det sig i modsætning til det, som sagsøgeren har gjort gældende, ikke desto mindre således, at virksomheders forretningsmæssige interesser, der beskyttes inden for rammerne af disse procedurer, er af lignende art.

52 Henset til formålet med en procedure i henhold til artikel 108 TEUF, der består i at efterprøve, om en statsstøtte er forenelig med det indre marked, kan Kommissionen nemlig, således som den med rette har fremhævet, fra medlemsstaten eller private parter som klagere eller andre tredjemænd, såsom

konkurrenter eller modtagerens kunder, indhente oplysninger vedrørende de berørte virksomheders økonomiske aktivitet, der er forretningsmæssigt følsomme, og hvis udbredelse kan være til skade for deres forretningsmæssige interesser.

53 Ifølge retspraksis kan de oplysninger, der er omfattet af tavshedspligten, nemlig være såvel fortrolige oplysninger som forretningshemmeligheder (jf. dom af 8.11.2011, Idromacchine m.fl. mod Kommissionen, T-88/09, EU:T:2011:641, præmis 45 og den deri nævnte retspraksis). Som det fremgår af 10. og 11. betragtning til Kommissionens meddelelse C(2003) 4582 af 1. december 2003 om tavshedspligt i statsstøttebeslutninger (EUT 2003, C 297, s. 6), kan forretningshemmeligheder i sagsakterne hidrørende fra en procedure for kontrol af statsstøtte, der i første række vedrører modtageren af støtten, men også en tredjemand, vedrøre bl.a. metoder til vurdering af fremstillings- eller distributionsomkostninger, produktionshemmeligheder og -processer, leveringskilder, fremstillede og solgte mængder, markedsandele, kunde- og forhandlerlister, marketingplaner, omkostnings-/prisstrukturer, salgspolitik samt oplysninger om virksomhedens interne organisation.

54 Disse oplysninger, der ikke er omfattet af det offentlige område, kunne andre virksomheder bruge til deres fordel, hvis de blev udbredt, da de for den virksomhed, som er i besiddelse af dem, skaber en økonomisk, strategisk eller organisatorisk og strukturel fordel. En sådan udbredelse kan således skade de forretningsmæssige interesser for støttemodtageren eller en tredjemand, der er involveret i proceduren for kontrol af statsstøtte. Da disse oplysninger er blevet indsamlet i henhold til forordning 2015/1589, er de således omfattet af tavshedspligten (jf. i denne retning og analogt dom af 30.5.2006, Bank Austria Creditanstalt mod Kommissionen, T-198/03, EU:T:2006:136, præmis 71, og af 12.10.2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse mod Kommissionen, T-474/04, EU:T:2007:306, præmis 65).

55 Det følger heraf, at det var med rette, at Kommissionen i det foreliggende tilfælde afslog at give aktindsigt i de dokumenter, som sagsøgeren havde begæret aktindsigt i, idet den anvendte en generel formodning, som var støttet på undtagelsen vedrørende beskyttelsen af de berørte virksomheders forretningsmæssige interesser som omhandlet i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001, og dette uafhængigt af det forhold, at den omhandlede procedure for kontrol af statsstøtte allerede var afsluttet.

56 Det følger heraf, at Kommissionen i overensstemmelse med den retspraksis, der er anført i præmis 31-33 ovenfor, og i modsætning til det, som sagsøgeren har gjort gældende, ikke var forpligtet til at foretage en individuel undersøgelse af hvert dokument, der var begæret aktindsigt i, for at efterprøve, om de oplysninger, der var indeholdt i de omhandlede dokumenter, på trods af den tid, der var gået, stadig fortjente at være beskyttet i medfør af undtagelsen vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser. Et sådant krav ville nemlig fratage den generelle formodning dens effektive virkning, dvs. at gøre det muligt for Kommissionen at besvare en overordnet begæring om aktindsigt på tilsvarende overordnet vis (dom af 14.11.2013, LPN og Finland mod Kommissionen, C-514/11 P og C-605/11 P, EU:C:2013:738, præmis 68).

57 Denne konklusion kan ikke drages i tvivl af de argumenter, som sagsøgeren tilsigter at udlede af Domstolens praksis. Indledningsvis bemærkes, at sagsøgeren synes at påberåbe sig dem alene for at anfægte anvendelsen af den generelle formodning, der er støttet på undtagelsen vedrørende beskyttelsen af formålet med undersøgelser, ud over varigheden af proceduren for kontrol af statsstøtte, men ikke undtagelsen vedrørende beskyttelsen af tredjemands forretningsmæssige interesser.

58 Herefter bemærkes under alle omstændigheder, at Domstolen i de sager, der gav anledning til dom af 21. juli 2011, Sverige mod MyTravel og Kommissionen (C-506/08 P, EU:C:2011:496), og af 21. september 2010, Sverige m.fl. mod API og Kommissionen (C-514/07 P, C-528/07 P og C-532/07 P, EU:C:2010:541), som sagsøgeren har støttet sig på, fortolkede virkningen af afslutningen af den omhandlede procedure på anvendelsen af henholdsvis undtagelsen om at beskytte

den beslutningsproces, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001, og undtagelsen vedrørende beskyttelsen af retslige procedurer og juridisk rådgivning, der er omhandlet i samme forordnings artikel 4, stk. 2, andet led, men ikke undtagelsen om beskyttelsen af tredjemands forretningsmæssige interesser, der er fastsat i denne forordnings artikel 4, stk. 2, første led. Sagsøgeren har ikke fremført noget argument for at godtgøre, på hvilken måde denne retspraksis vil kunne finde anvendelse for så vidt angår denne sidste undtagelse.

59 Sagsøgerens argumentation med hensyn hertil skal følgelig forkastes.

60 Den generelle formodning for fortrolighed udelukker imidlertid ikke de berørtes ret til at godtgøre, at et givet dokument, der er begæret aktindsigt i, ikke er omfattet af den nævnte formodning, navnlig på grund af den tid, der er gået (jf. i denne retning dom af 13.9.2013, Nederlandene mod Kommissionen, T-380/08, EU:T:2013:480, præmis 27), eller at der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af det omhandlede dokument, jf. artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 (dom af 29.6.2010, Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, præmis 62, og af 14.7.2016, Sea Handling mod Kommissionen, C-271/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:557, præmis 39).

61 Det påhviler den, der begærer aktindsigt, at tilvejebringe de oplysninger, der kan godtgøre enten, at den generelle formodning for fortrolighed med hensyn til dokumenter, der hidrører fra en procedure for kontrol af statsstøtte, ikke omfatter det nævnte dokument, eller at der findes en sådan mere tungtvejende interesse i udbredelsen (jf. i denne retning dom af 14.7.2016, Sea Handling mod Kommissionen, C-271/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:557, præmis 40).

62 I det foreliggende tilfælde skal det konstateres, at sagsøgeren i den genfremsatte begæring begrænsede sig til at gøre gældende, at der var en mere tungtvejende offentlig interesse, som i det foreliggende tilfælde kunne begrunde udbredelsen af de omhandlede dokumenter. Sagsøgeren anførte derimod ikke noget for at godtgøre, at de omhandlede dokumenter ikke var omfattet af den generelle formodning, som var støttet på undtagelsen vedrørende beskyttelsen af de forretningsmæssige interesser, som Kommissionen allerede havde påberåbt sig i svaret på den oprindelige begæring. Sagsøgeren anførte navnlig ikke, således som denne har gjort det i replikken, der er blevet indgivet inden for rammerne af nærværende sag, at de oplysninger, der er indeholdt deri, ikke længere var fortrolige, fordi de var gamle, eller fordi de var blevet offentlige. Da der i den genfremsatte begæring ikke var klagepunkter særligt vedrørende det forhold, at de omhandlede dokumenter ikke var omfattet af den generelle formodning, skal det, i modsætning til det, som sagsøgeren har gjort gældende, lægges til grund, at Kommissionen ikke var forpligtet til at foretage en individuel og konkret undersøgelse af dem i den anden anfægtede afgørelse, og at den kunne anvende den generelle formodning, hvorefter udbredelsen af dem kunne skade de berørte virksomheders forretningsmæssige interesser, på dem (jf. i denne retning dom af 10.12.2010, Ryanair mod Kommissionen, T-494/08 – T-500/08 og T-509/08, EU:T:2010:511, præmis 80).

63 Inden for rammerne af nærværende sag har sagsøgeren heller ikke i stævningen anført noget argument, der tilsigter at godtgøre, at en sådan generel formodning ikke omfatter navnlig de omhandlede dokumenter. Det er først i replikken, at sagsøgeren har gjort gældende, at de omhandlede dokumenter ikke indeholder fortrolige forretningsoplysninger, fordi de er gamle, og fordi købeaftalen, der præciserer rammeaftalen, var blevet offentlig. Disse klagepunkter, som er blevet fremført for første gang i replikken, kan således ikke anses for at udgøre en uddybning af et anbringende, der er blevet anført i stævningen, og de må under alle omstændigheder afvises (jf. i denne retning dom af 27.4.2017, Germanwings mod Kommissionen, T-375/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:289, præmis 128).

64 Sagsøgerens argumenter, der tilsigter at godtgøre, at der findes en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af de omhandlede dokumenter i det foreliggende tilfælde i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 som omhandlet i den retspraksis, der er anført i præmis 60 og 61, vil blive undersøgt inden for rammerne af det andet anbringende.

– Anvendelsen af den generelle formodning, som er støttet på undtagelsen om beskyttelsen af formålet med undersøgelser, inspektioner og revision, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001

65 Det fremgår af præmis 55 ovenfor, at den anden anfægtede afgørelse er støttet på begrundelserne vedrørende undtagelsen om beskyttelsen af de berørte virksomheders forretningsmæssige interesser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning nr. 1049/2001. Det følger heraf, at en eventuel ulovlighed, der ville behæfte den for så vidt angår de begrundelser, der er støttet på undtagelsen vedrørende beskyttelsen af formålet med undersøgelser som omhandlet i artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning nr. 1049/2001, under alle omstændigheder ikke ville have nogen virkning på dens lovlighed. Det er således ikke nødvendigt at efterprøve, om Kommissionen i det foreliggende tilfælde behørigt kunne støtte afslaget på aktindsigt på den generelle formodning, der er støttet på denne sidstnævnte undtagelse (jf. i denne retning dom af 13.9.2013, Nederlandene mod Kommissionen, T-380/08, EU:T:2013:480, præmis 88, og af 25.3.2015, Sea Handling mod Kommissionen, T-456/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:185, præmis 86).

66 Det første anbringende kan således ikke tiltrædes og må forkastes.

Det andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001

67 Inden for rammerne af det andet anbringende har sagsøgeren subsidiært gjort gældende, at der i det foreliggende tilfælde var en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af de omhandlede dokumenter. Denne interesse vedrører gennemsigtighed, kontrol af offentlige midler og kontrol af privatiseringsprocedurer, og den følger af en potentiel trussel mod stabiliteten i banksektoren i Den Tjekkiske Republik.

68 For det første blev privatiseringen af Agrobanka Praha gennemført på en ikke gennemsigtig måde, og der er rimelige grunde til at have mistanke om ulovlige handlinger begået af den tjekkiske stats organer inden for rammerne af dennes omstrukturering og transformering. Der verserer i øvrigt for tiden en straffesag vedrørende fejl begået af visse personer inden for rammerne af denne omstrukturering. Idet statsstøtten, der er blevet ydet af Den Tjekkiske Republik, ifølge sagsøgeren hidrører fra statsbudgettet, og således fra de tjekkiske borgere, er der ifølge sagsøgeren en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af de omhandlede dokumenter.

69 For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at idet lovligheden af salget af en del af Agrobanka Praha til GE Capital Bank var tvivlsom, havde den til konsekvens at true den tjekkiske banksektors stabilitet, eftersom udbetalingen af væsentlige offentlige tilskud finansieret af de tjekkiske skatteydere kunne vise sig nødvendig.

70 Endelig er sagsøgeren af den opfattelse, at det forhold alene, at der verserer en civil sag, som involverer denne, ikke betyder, at der blot foreligger en privat interesse i at opnå aktindsigt i de omhandlede dokumenter, som kan udelukke eksistensen af en mere tungtvejende offentlig interesse.

71 Kommissionen har nedlagt påstand om, at det andet anbringende forkastes som ugrundet.

72 I denne henseende skal det bemærkes, således som det fremgår af præmis 60 ovenfor, at den generelle formodning for fortrolighed for dokumenter, der er omfattet af sagsakterne i proceduren for kontrol af statsstøtte, ikke udelukker muligheden for at godtgøre, at et givet dokument, der er begæret aktindsigt

i, ikke er omfattet af denne formodning, eller at der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af dokumentet, jf. artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 (dom af 29.6.2010, Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, præmis 62, og af 14.7.2016, Sea Handling mod Kommissionen, C-271/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:557, præmis 39).

73 Ifølge retspraksis påhviler det imidlertid den person, der gør gældende, at der foreligger en mere tungtvejende offentlig interesse, konkret at påberåbe sig de omstændigheder, der begrunder udbredelsen af de omhandlede dokumenter (jf. i denne retning dom af 14.11.2013, LPN og Finland mod Kommissionen, C-514/11 P og C-605/11 P, EU:C:2013:738, præmis 94 og den deri nævnte retspraksis, og af 14.7.2016, Sea Handling mod Kommissionen, C-271/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:557, præmis 40).

74 I det foreliggende tilfælde anførte Kommissionen i den anden anfægtede afgørelse, at der ikke var nogen mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af dokumenter i henhold til artikel 4, stk. 2, sidste sætningsled, i forordning nr. 1049/2001. Ifølge Kommissionen kunne lovligheden af den omhandlede statsstøtte ikke bedømmes inden for rammerne af aktindsigtssagen, og den private interesse, som sagsøgeren kunne have i at få aktindsigt vedrørende indskuddet af kapital fra GE Group, kunne ikke tages i betragtning ved bedømmelsen af den mere tungtvejende offentlige interesse.

75 Denne vurdering fra Kommissionens side er ikke behæftet med nogen vurderingsfejl.

76 Hvad for det første angår interessen i gennemsigtighed bemærkes det således, at der ganske vist er tale om en offentlig interesse, for så vidt som den har en objektiv og generel karakter (jf. dom af 12.5.2015, Technion og Technion Research & Development Foundation mod Kommissionen, T-480/11, EU:T:2015:272, præmis 78 og den deri nævnte retspraksis). Imidlertid kan betragtninger, der er så generelle som dem, sagsøgeren har påberåbt sig, nemlig interessen i at forstå, hvordan privatiseringen af Agrobanka Praha foregik, for at hævdede ulovligheder af samme art ikke gentager sig i fremtiden, og interessen i at styrke de tjekkiske borgeres tillid til deres regeringsinstitutioner, derved at disse kan sikre sig, at de involverede regeringsinstitutioners handlinger var lovlige, adækvate og passende, ikke være af en sådan art, at de kan godtgøre, at interessen i gennemsigtighed i det foreliggende tilfælde havde en særlig følsomhed, der kunne veje tungere end de grunde, der begrundede afslaget på udbredelsen af de omhandlede dokumenter (jf. i denne retning dom af 14.11.2013, LPN og Finland mod Kommissionen, C-514/11 P og C-605/11 P, EU:C:2013:738, præmis 92 og 93).

77 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at EU-lovgiver allerede har haft lejlighed til at fastslå, at offentlighedens interesse i at få udleveret et dokument i henhold til åbenhedsprincippet, som har til formål at give borgerne bedre mulighed for at deltage i beslutningsprocessen og at sikre, at forvaltningen nyder en større legitimitet, at den er mere effektiv, og at den gøres mere ansvarlig over for borgerne i et demokratisk system, ikke kan tillægges samme vægt, når det drejer sig om et dokument, som vedrører en administrativ procedure, som når det drejer sig om et dokument, der vedrører en procedure, i hvilken EU-institutionen optræder som lovgivende myndighed (jf. i denne retning dom af 29.6.2010, Kommissionen mod Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, præmis 60, og af 20.3.2014, Reagens mod Kommissionen, T-181/10, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:139, præmis 140).

78 I den foreliggende sag indgår de omhandlede dokumenter imidlertid klart i en administrativ procedure, nemlig en procedure for kontrol af statsstøtte.

79 Hvad desuden angår interessen i kontrollen af forvaltningen af offentlige midler og kontrollen af privatiseringsprocedurer samt interessen, der hævdes at følge af en potentiel trussel mod stabiliteten i banksektoren i Den Tjekkiske Republik på grund af en hævdet ulovlighed ved privatiseringen af banken Agrobanka Praha, bemærkes, som Kommissionen med rette har anført, at Kommissionen i beslutning 2008/214 fandt, at den statsstøtte, der inden for rammerne af privatiseringen og

omstruktureringen af banken Agrobanka Praha blev ydet GE Capital Bank og GE Capital International Holdings Corporation, USA, var forenelig med det indre marked. Sagsøgeren kan ikke inden for rammerne af den nærværende sag stille spørgsmålstegn ved disse vurderinger ved at hævde, at der foreligger eventuelle ulovligheder ved de foranstaltninger, der er blevet vedtaget af den tjekkiske stat. Det tilkommer hverken sagsøgeren at godtgøre ulovligheden af privatiseringen af Agrobanka Praha eller Retten at stille spørgsmålstegn ved denne inden for rammerne af nærværende sag om aktindsigt (jf. i denne retning og analogt dom af 7.9.2017, AlzChem mod Kommissionen, T-451/15, ikke trykt i Sml., under appel, EU:T:2017:588, præmis 46).

80 Det forholder sig tværtimod således, at det, hvis der verserer nationale procedurer, bl.a. sådanne, der vedrører fejl begået af bestemte personer, der er involveret i privatiseringen af Agrobanka Praha, således som sagsøgeren har medgivet, er i disse procedurer, at beskyttelsen af den offentlige interesse i kontrollen af statsorganers forvaltning af offentlige midler kunne sikres. Den offentlige interesse kunne således i det foreliggende tilfælde tjenes ved disse nationale procedurer, der skal kontrollere lovligheden af disse personers handlinger inden for rammerne af den omhandlede privatisering (jf. i denne retning og analogt dom af 25.9.2014, Spirlea mod Kommissionen, T-306/12, EU:T:2014:816, præmis 98).

81 Den aktindsigt, som sagsøgeren har begæret, kan således kun være udtryk for dennes eventuelle private interesse i at understøtte sin egen holdning, således som anført i den genfremsatte begæring og i stævningen, vedrørende den tjekkiske stats organers ulovlige handlinger og, i givet fald, med henblik på at godtgøre disse inden for rammerne af de retslige procedurer, som denne har indledt, eller med henblik på offentligt at afdække de eventuelle fejl, der er blevet begået inden for rammerne af disse procedurer.

82 Forordning nr. 1049/2001 har imidlertid til formål at give offentligheden generelt en ret til aktindsigt i institutionernes dokumenter og ikke at fastsætte regler, der skal beskytte den særlige interesse, som den ene eller anden person kunne have i at få adgang til et af disse (dom af 1.2.2007, Sison mod Rådet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, præmis 43).

83 Selv om ordningen med undtagelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, desuden bygger på en afvejning af de i en given situation modstående interesser, nemlig dels de interesser, som vil blive truet af udbredelsen af de pågældende dokumenter, dels de interesser, der vil blive fremmet af denne udbredelse, kan der hvad angår de sidstnævnte kun tages hensyn til en mere tungtvejende offentlig interesse. Denne interesse skal være objektiv og generel, og den må ikke forveksles med særlige eller private interesser, idet sådanne interesser ikke udgør et relevant element inden for rammerne af den interesseafvejning, der er fastsat ved denne forordnings artikel 4, stk. 2 (jf. analogt dom af 20.3.2014, Reagens mod Kommissionen, T-181/10, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:139, præmis 142).

84 Det følger af det ovenstående, at den institution, der skal tage stilling til spørgsmålet, om udbredelsen til offentligheden af disse dokumenter ville være til skade for de interesser, som er beskyttet ved artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001, ikke kan tage hensyn til en ansøgers særlige interesse i at få adgang til dokumenter samt dennes særlige situation, undtagen når de knytter sig til en mere tungtvejende offentlig interesse (jf. i denne retning dom af 12.5.2015, Unión de Almacenistas de Hierros de España mod Kommissionen, T-623/13, EU:T:2015:268, præmis 90 og den deri nævnte retspraksis).

85 Det følger heraf, at det andet anbringende må forkastes, og følgelig, at Kommissionen bør frifindes i det hele.

Sagsomkostninger

86 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges denne at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Anden Afdeling):

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Arca Capital Bohemia a.s. betaler sagsomkostningerne.

Prek Buttigieg Berke

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. december 2018.

Underskrifter